

Op de fiets naar Santiago de Compostela in 2012

door Willem de Neef en Toon de Wolf

In een verhaal over drie delen vertellen Willem en Toon over hun ervaringen op weg naar Santiago de Compostela.

Vandaag deel 2.

23 augustus tot en met 5 september

Donderdag 23 augustus

Vandaag met de trein naar Tours en vandaar naar de camping waar wij in mei eindigden, in Veigne. De teller staat weer op nul en de volgende zullen wij vertrekken. De eerste ervaring met de camping: het slechte eten, frites van beton en vis uitgedroogd. Dat gaat wat worden.

Dag 1, vrijdag 24 augustus

Veigny > Dissay 85.96 km.

Na een redelijke nacht, even weer wennen aan de tent, de slaapzak, het matje en je buurman, vertrekken wij om 08.30 uur voor de eerste rit. Erg bewolkt, later zon en 22 tot 23 graden. Vorig jaar fietsten wij door een landschap met allemaal korenvelden, afgewisseld met zonnebloemen. Nu is het graan geoogst en zijn de zonnebloemen er bijna aan toe om geoogst te worden. Deze eerste dag doen wij rustig aan, wel wat klimmetjes tot 10%. De route gaat over autovriendelijke D-wegen door leuke dorpjes. Sommige geheel uitgestorven, want iedereen trekt weg. Andere zijn weer aardig om even te bezoeken. Wij passeren een oude spoorbrug over de Vienne, waaraan een fietspad gemaakt is. Wij rijden door Châtellerault, waar je langs de Vienne blijft rijden. Helaas is er niet altijd tijd om alles te bekijken, want dat voel je goed aan je spieren. Helaas begint het omstreeks 16.00 uur te regenen. Wij slapen op een municipal camping.

Dag 2, zaterdag 25 augustus

Dissay > Neanteuil en Vallee 98.63 km.

Om 7 uur op. Helaas van 07:30 tot 08:00 uur bewolkt en regen. Hebben wat remproblemen, die eerst opgelost moeten worden. Gevolg: het eerste uur maar 9 km afgelegd. Onderweg nog meer regen, jasje aan, jasje uit. Maar al spoedig loopt de temperatuur op tot 21 graden. Helaas veel wind uit Z/ZW tegen, net als gisteren. De route gaat weer door de graanvelden en zonnebloemen (in de rouw omdat ze zwart zijn). Duizenden rollen stro liggen te wachten om opgehaald te worden. Wij passeren Futuroscoop en Poitiers. In laatstgenoemde plaats bezoeken de Santiago-pelgrims altijd de kerk van St.Hilaire. Deze kloosterkerk is ruim gebouwd en als echte bedevaartkerk ingesteld op het ontvangen van veel pelgrims. De route volgt verder door de stad, wat soms wel eens moeilijk is, omdat het slecht aangegeven staat. En dan maar de aanwijzingen volgens zoals: kruis vw ri Dognon, kp op vw links (geen bord) Brion, op vw rechts ri Gençay D102, kruis D741, op vw links bij graansilo en zo gaat het maar verder. Goed lezen is daar heel belangrijk om niet te vaak fout te rijden. Neanteuil is een leuk pelgrimsstadje. In 780 werd er door Karel de Grote de Abdij de Notre Dame gesticht. Deze is later verwoest, weer opgebouwd en weer vernield tijdens de Honderdjarige Oorlog. Mede dankzij de

tegenwind is het vandaag ruim zes uur fietsen; heuvel op van 8% en met dezelfde snelheid naar beneden vanwege de wind. Slapen doen wij weer op de municipal camping.

Dag 3, zondag 26 augustus

Neanteuil > Bonnes 103.07 km.

Afgelopen nacht is er veel regen gevallen. Bij het opstaan is het erg vochtig, maar de lucht verandert snel in blauw met later wat wolken. Eindelijk een dag zonder Z/ZW wind. Wel af en toe een briesje voor wat verkoeling, want het is boven de 25 graden. De route gaat langs landerijen en door bossen over voornamelijk asfaltwegen, die nogal wat extra warmte afgeven. Wij passeren het plaatsje Brie (komt hier de kaas vandaan?) op weg naar Angoulême, bekend van de kathedraal St.Pierre. Wij moeten door de stad heen, dus weer zoeken naar de juiste weg. Wij slapen in het dorpje op een municipal camping. Een dorpje, waar naar ons idee alleen Engelsen wonen, want je ziet slechts auto's met Frans kenteken maar het stuur aan de rechter kant. Tijd voor een Pizza.

Dag 4, maandag 27 augustus

Bonnes > Cadillac 106.06 km.

The sky is blue, maar het is wel erg koud en zeker tijdens het rijden door de bossen. Eindelijk de grootste graanschuur van Europa uit het landelijke beeld. Af en toe nog wel wat treurige zonnebloemen, rijp voor de oogst. De rit gaat verder door de wijnstreek. Wij passeren het kasteel in Monbadon, gebouwd in de 15e eeuw. Later St.Emilion als de bekendste plaats. Wij rijden tussen de heuvels, bedekt met wijnvelden van de Bordeaux en de Côte de Castilion, vroeger een geliefd pelgrimsoord. Het is er erg druk en bloedheet, dik boven de 30 graden. Met tegenzin gaan wij verder naar Cadillac aan de rivier de Garonne. Voor komende nacht weer een municipal camping gevonden.

Dag 5, dinsdag 28 augustus

Cadillac > Onesse et Laharie 108.68 km.

Weer een regenachtige nacht geweest. Bij het opstaan echter droog en 19 graden. Wij gaan over de Garonne en kopen eten, omdat er onderweg weinig mogelijkheden zijn om iets te kopen c.q. te nuttigen. Wij laten de wijngaarden achter ons en beginnen aan een rit door een gebied van uitgestrekte bossen, Les Landes. Veel kale plekken, want er zijn veel bomen gerooid en nog niet opnieuw ingeplant. Af en toe een onverwacht klimmetje en zeer steil, maar vooral kilometers weg zonder een bocht. Onderweg 27 graden, maar lekker fietsweer. De Pyreneeën komen in zicht!

Dag 6, woensdag 29 augustus

Onesse et Laharie > Sauveterre de Bearn 104.43 km.

Om 07.00 uur nog onweer en wat regen, maar al snel wordt het droog. Vandaag blijven wij eerst door de bossen rijden en later door de maïsvelden. Lekker weer, zo'n 20/21 graden; gelukkig geen zon. Gisteravond een man uit Apeldoorn ontmoet, die nu een stukje met ons optrekt. Hij is onderweg op een gammele fiets met aanhangwagentje naar Lissabon, waar hij vrijwilligers werk wil gaan doen: huizen bouwen van stobalen! Zijn maaltijden bestaan uit bruin brood en een handje pinda's. Dan eet hij brood met pindakaas, zei hij. Af en toe vult hij dit wat aan met wat krenten, rozijnen en iets van meelvlokken om het compleet te maken. Als routekaart gebruikt hij een Michelin autokaart. Hij heeft op de dezelfde camping als wij overnacht. Wij hebben hem maar aangeraden om zijn fiets te laten maken, want het is niet slim om hiermee over de Pyreneeën te rijden: remmen slecht, banden versleten en ga zo maar door. Dax is de plaats, waar hij naar de fietsenmaker gaat. Het vervolg maken wij niet mee. Dax is ook de plaats, waar de route zich splitst. Je kunt daar richting Oloron Ste. Marie of naar St.Jean Pied de Port. Om de dag af te sluiten: een klim van 1 km van 10% - in werkelijkheid 12% - en daarna nog een klim van 1 km van 8%. De Pyreneeën komen weer dichterbij, de top licht op 1640 meter en daar moeten wij overheen.

Dag 7, donderdag 30 augustus

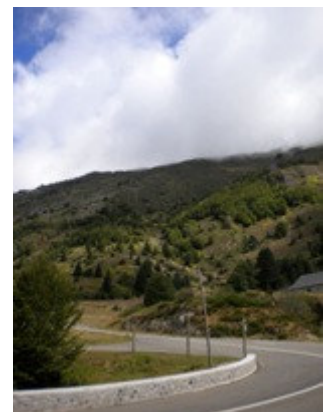
Sauveterre de Bearn > Bedous 69.17 km.

Weer de hele nacht regen, maar om 07:00 uur droog. Inpakken en wegwezen, om na een half uur aan een klim te beginnen van 14%, die overgaat in 12%; weg ontbijt. Wij hebben voor Oloron Ste. Marie gekozen vanwege een iets betere aanloop naar de top. Over St.Jean Pied de Port, dat op 163 meter hoogte ligt, ga je in 28 km naar een hoogte van 1057 meter met veel stukken van 7 – 9%. Onze klim begint op 200 hoogte meter en binnen 60 km zit je op 1640 meter.

Na 40 km ga je wel van 800 meter naar 1640 meter hoogte, met klimmetjes van 9, 7, 8-10, 7, 8-9% en ga zo

maar door. In de middag veel regen. Daarom besluiten wij om een pension te zoeken. Wij komen terecht in een pand uit 1700. Alles kraakt in het pand, de trappen zijn 2 meter breed en voorzien van lopers. Wij slapen op een zeer oude kamer met allerlei antieke voorwerpen. De WC is een halve verdieping lager en paars geverfd. In de hal staat een oude piano met een bak vissen, waar normaal de snaren zitten. Geweldig. De "Ridder en vrouw" zijn bijzonder aardig. Zij hebben onze natte kleren gewassen en gedroogd. Morgen wordt het beter weer en dat hopen wij dan maar. Wij eten bij een Filippijns restaurant. De Col de Somport is nu de volgende uitdaging!

Dag 8, vrijdag 31 augustus

Bedous > Jaca 66.16 km.

Na een rustige nacht in ons oude krakende "kasteel" en een goed ontbijt vertrekken wij toch in de

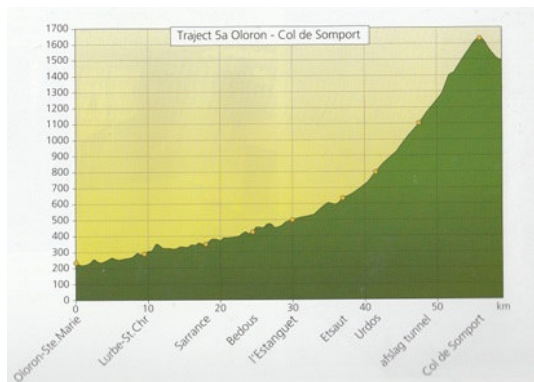
regen met zo nu en dan wat zon. Het jasje en de rainlegs maar weer aan tegen de regen en de koude. Wij drinken koffie op 770 meter hoogte, waarna het nog 870 meter klimmen is over 15 km. Na de koffie gaan wij om 10.45 uur verder en klimmen stukjes van 8 %. De Spaanse grens bij Col du Somport bereiken wij om 13.35 uur en wij zitten nu dus op 1640 meter. Een lekkere klim met een gemiddelde van 9,2 km per uur. Boven weer aan de koffie om warm te worden. Het is 6 graden en wij trekken extra

kleding aan om aan de afdaling naar Canfranc -bekend van het station - te beginnen. Het is alleen maar naar beneden rijden en wij halen een snelheid van 62 km per uur. Wel koud en wind uit het Noorden. Canfranc is de eerste plaats in Spanje, waar wij het Credencial kunnen kopen voor slechts 70 cent. In dit boekje moet je stempels verzamelen om uiteindelijk in Santiago te

ruilen voor het Compostelaat.

De camping in Jaca is gelijk een stuk duurder dan alle campings in Frankrijk. Camping langs de N240. Een mooie dag eindigt met zon. Wat zijn wij trots dat wij de Pyreneeën zonder problemen over zijn gefietst. Maar er volgen nog wat klimmetjes.

Dag 9, zaterdag 1 september

Jaca > Sanguesa 75.38 km.

In een zeer koude en onrustige nacht met veel wind en lawaai tot 03.00 uur is het niet echt fijn slapen geweest. Na het ontbijt met een Snelle Jelle, een chocobroodje en koffie, vertrekken wij met handschoenen, beenstukken en jas aan voor de rit. Pas rond 11.00 uur wordt de zon wakker en kunnen de handschoenen en beenstukken weer in de tas. Veel NW wind tegen. Heuvel af gaat net zo snel als heuvel op. Op het grote blad vóór om nog wat snelheid te maken, anders sta je gewoon stil, zo'n sterke wind is

er. De rit voert door kale gebieden, langs het onbewoonde dorp Esco en langs het meer van Embalse de Yesa, die voor ¾ leeg staat. Na een klim van 8% naar een elektriciteitscentrale en een daling van 9% zoemen wij weer naar beneden naar de koffie. Onderweg zien wij veel waarschuwingen voor teken. Om 14.00 uur is het 17 graden. Een dag zoals al zo velen.

Dag 10, zondag 2 september

Sanguesa > Estella 90.75 km.

We vertrekken uit dit authentiek historisch pelgrimsstadje voor de dag rit langs de Santiagokerk en het paleis van koning Sancho Ramirez uit de 11e eeuw. Wij rijden richting Liedena, waar op zaterdagavond een stierenloop door het dorp is geweest. Helaas wisten wij dit niet, anders hadden wij een camping verder genomen. Wij rijden verder over een onverhard pad richting de kloof van Lumbier. Na eerst door een pikdonker tunneltje gefietst te hebben, zien wij de mooiste natuur wat je maar kan bedenken. Een klein riviertje, de Irati. Aan weerskanten bevinden zich stenen resten van de vroegere "Duivelsbrug" en je ziet hier heel veel valse gieren. Na wat rond gekeken te hebben en wat foto's gemaakt te hebben

vervolgen wij het gripad naar de oude spoorbrug over de Irati.

Eindelijk komen wij weer op een asfalt weg. In deze streek is veel wijnbouw. Onderweg ontmoeten wij nog wat wandelaars, zoals een Britse, twee meisjes uit de USA en drie Japanners, die ons de weg vroegen naar de Albergue. Een Albergue is een pelgrimsverblijf met grote zalen. Wij zeggen dat het nog 60 km fietsen is, maar dat geloven ze niet. Het moet in het stadje zijn. Zoeken dus. Ook deze dag weer veel klim werk van 9%; het wordt gewoon.

Dag 11, maandag 3 september

Estella > Nájera 85.91 km.

Eindelijk eens lekker fietsweer, 16 graden en later 22. Veel Japanners op mountainbikes, die de wandelroute volgen. Dik aangekleed en maar puffen, want het is echt klimmen geblazen. Wij merken ook dat men steeds Buen Camino zegt, wat betekent: "Lopen en bezinnen". Met deze woorden worden pelgrims op weg naar Santiago de Compostela begroet en groeten wij uiteraard terug. Wij passeren Viana, ooit een belangrijk vestingstadje, dat op een heuvel de grensdoorgang naar Estella verdedigde, gesticht in 1219. Na het dorpje rijden wij door een groot gebied, dat recent afgebrand is; een droevig gezicht. In Estella ontmoeten wij twee fietsers, die ook in Tours gestart zijn. Het is hun eerste grote rit. Zij rijden op mooie Koga's en zullen vandaag naar dezelfde camping fietsen als wij. In het stadje Nájera is een prachtige verweerde roodbruine rotswand te zien, vol met grotachtige openingen als in een gatenkaas. Het is even zoeken, maar wij vinden camping "Arena" vrij snel. Het is een overblijfsel van vroeger toen er nog stierengevechten gehouden werden. Het ziet er niet uit, maar het sanitair is perfect en dat is ook wat waard. Wij eten een lekkere pelgrimsmaaltijd in het stadje. In Spanje kun je overal op de pelgrimsroute terecht voor een pelgrimsmenu van 9 of 10 euro. Je hebt de keuze uit 4 tot 6 voorgerechten, uit diverse hoofd- en nagerechten en daarbij een halve liter wijn. In het algemeen zijn deze maaltijden prima te eten en is de wijn goed.

Dag 12, dinsdag 4 september

Nájera > Belorado 61.5 km.

De dag begint met 10 graden koud; in de loop van de dag loopt de temperatuur op naar 16 en later 20 graden. Wij weten al, dat wij geen camping tegen zullen komen, dus zullen wij in een Albergue

moeten overnachten. Wij klimmen in korte tijd van 485 meter naar 640 meter. Wij rijden langs de kathedraal van Santo Domingo de la Calzada, een pleisterplaats aan de Camino, over een brug met 24 bogen over de Rio Oja en langs een hospital voor rust en verzorging van pelgrims. Vandaag veel rechte wegen met veel vals plat. In de verte zien wij onze Tilburgse collega's fietsen. In Belorado eerst samen een biertje drinken en daarna een slaappleats zoeken. Wij slapen in een Albergue op een tweepersoonskamer met douche en wc op de gang. Eten in de Albergue voor 10 euro pp.

Dag 13, woensdag 5 september

Belorado > Cavia 84.26 km.

Na een goede nacht beginnen wij aan een frisse tocht richting Burgos. Een mooie en leuke rit en wind mee uit het Oosten. Maar je kunt een dorpje niet verlaten zonder eerst een klimmetje. Ditmaal een klimmetje van 770 meter naar 990 meter over 4.5 km en 5%, maar gevolgd door een snelle afdaling en dat maakt veel goed. De komende dagen rijden en verblijven wij op een hoogte van 800 meter. Onderweg, lekker in het zonnetje even lunchen. Toon

regelt het stokbrood en dan waait de zak weg door de harde wind. Wij kunnen de zak niet meer pakken krijgen, maar na ongeveer 5 minuten komt de zak weer terugwaaien, want St. Jacob heeft gezegd "in de vuilnisbak ermee". Leuk. Wij maken verder een mooie wandeling door Burgos. Een langer bezoek is de moeite waard, maar wij moeten door en verlaten de stad door het stadsdeel San Pedro over de Puente Malatos, een historische brug alleen voor voetgangers. Even een klim van 2 km tot 6-7 % en je weet weer dat je op de fiets zit. Het is even zoeken naar de camping, want die ligt langs de grote snelweg E80. Een mevrouw uit het plaatsje rijdt voor ons uit, anders waren wij nu nog aan het zoeken.

Camping ?????; wij zijn de enigen, maar je kunt er wel eten voor 10 euro pp vanaf 19.00 uur. Dus eerst maar weer een biertje. Later op de avond komen er nog enkele campers bij.

Wordt vervolgd